

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 2C/215/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6212204281
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Petrusová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2013:6212204281.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Veľkom Krtíši samosudkyňou JUDr. Elenou Petrusovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Česká republika, s. r. o., so sídlom Novodvorská 994, Praha, IČO: 25117483, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36613843, proti odporcovi S. Q., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom C.Ý. J., Š. XXX/X, t. č. neznámeho pobytu zastúpenému opatrovníčkou E. N., T.Í. X. P. V. I. C. U., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, zastúpenému JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 267.958,09 CZK s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov sa **p r i z n á v a** náhrada trov konania vo výške 100 % potrebných na účelné bránenie jeho práv.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 267.958,09 CZK spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 209.874,20 CZK od 02. 09. 2009 do 31. 12. 2009, s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 209.874,20 CZK od 01. 01. 2010 do 30. 06. 2010, s 7,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 209.874,20 CZK od 01. 07. 2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania, a to všetko v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu. V návrhu navrhovateľ uviedol, že na základe Smlouvy o postoupení pohľadávok zo dňa 25. 08. 2009 uzavretej medzi ním a Českou spořitelnou, a. s., Praha mu tento postupca postúpil pohľadávku voči odporcovi. Ďalej uviedol, že postupca uzatvoril dňa 11. 12. 2007 s odporcom Smlouvu o úvere č. 3574561863. Predmetom zmluvy bol úver vo výške 200.000,- CZK s dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 12,04 % p. a. Odporca sa zaviazal splácať istinu úveru v pravidelných mesačných splátkach po 3.566,- CZK. V zmysle bodu 13 sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania odporcu so splatením jednej splátky po dobu dlhšiu než 3 mesiace alebo so zaplatením viac než dvoch splátok v dohodnutej dobe, má postupca právo požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom. Celkový nedoplatok z predčasne ukončenej zmluvy ku dňu postúpenia pohľadávky 25. 08. 2009 predstavoval sumu 267.958,09 CZK, z toho istina výšku 209.874,20 CZK, poplatky vo výške 1.020,- CZK a splatný úrok vo výške 57.063,89 CZK. Poukázal na to, že medzi postupcom a odporcom vznikol obchodno-záväzkový vzťah podľa § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb.

Okresný súd vo Veľkom Krtíši dňa 31. 07. 2012 pod č. k. 9Ro/207/2012-63 vydal platobný rozkaz, ktorým uložil odporcovi povinnosť, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 267.958,09 CZK s prísl., a nahradil mu trovy konania, alebo aby v tej istej lehote podal odpor

na tomto súde. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 14. 09. 2012 č. k. 9Ro/207/2012-75 bol platobný rozkaz Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 31. 07. 2012 sp. zn. 9Ro/207/2012 zrušený, nakoľko ho nebolo možné doručiť odporcovi do vlastných rúk. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 03. 10. 2012 č. k. 2C/215/2012-115 bola odporcovi ustanovená opatrovníčka E. N., T. X. P. V. I. C. U..

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že trvá na podanom písomnom návrhu a na všetkých podaniach, ktoré boli súdu doručené. Ďalej uviedol, že v predmetnej veci je potrebné postupovať podľa právneho poriadku Českej republiky a je potrebné vychádzať z ustanovení Obchodného zákonníka s prihliadnutím na to, že sa jedná o zmluvu o úvere. Zdôraznil tú skutočnosť, že návrh na súd bol podaný včas, nakoľko bol doručený faxovou správou súdu dňa 19. 06. 2012 a v zákonnej lehote bol doplnený poštou a doručený súdu 21. 06. 2012. Ďalej uviedol, že vedľajší účastník nie je osobou oprávnenou na vznesenie námietky premlčania.

Opatrovníčka odporcu bola na pojednávanie riadne predvolaná, z dôležitého dôvodu nepožiadala o odročenie pojednávania, preto potom súd v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p. vec prejednal v jej neprítomnosti, pričom prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Vedľajší účastník na strane odporcu a jeho právny zástupca boli na termín pojednávania riadne predvolaní. Právny zástupca vedľajšieho účastníka podaním doručeným súdu dňa 04. 03. 2013 ospravedlnil neúčast' vedľajšieho účastníka, ako aj svoju neúčast' na pojednávaní s tým, že žiadal súd, aby konal a rozhodol v ich neprítomnosti. Podaním doručeným súdu 11. 10. 2012 vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania a ďalej vo svojom písomnom podaní uviedol, že vedľajší účastník môže vzniesť námietku premlčania a že v konaní je zásadne oprávnený na všetky úkony (s výnimkou dispozície s konaním a s jeho predmetom), na ktoré je oprávnený hlavný účastník a tieto úkony robí práve v prospech (a s účinkami) hlavného účastníka, ktorého v spore podporuje. Ďalej uviedol, že uplatnenie obrany proti žalobe je procesným právom účastníka konania a rovnaké právo má v zmysle ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p. aj vedľajší účastník, ktorý počas konania vystupuje na jeho strane. Na tom, že ide o procesné právo, nič nemení skutočnosť, že pomocou obrany proti žalobe sa uplatňujú rovnako námietky vychádzajúce z hmotno-právnej úpravy (ako je aj námietka premlčania), keďže procesné právo uplatniť tieto námietky v konaní nemožno zamieňať s tým, či majú pôvod v hmotnom alebo len v procesnom práve (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 19. februára 2009 sp. zn. 25Cdo/539/2008 a rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 7. júla 2005 sp. zn. 21Cdo/2313/2004). Zároveň poukázal aj na názor zohľadnený v judikatúre odvolacích súdov.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25. 08. 2009, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 03. 01. 2012, Smlouvou o úvère zo dňa 11. 12. 2007, Všeobecnými obchodnými podmínkami České spořitelny, a. s., Praha, výzvou zo dňa 14. 05. 2008, pokusom o zmier zo dňa 18. 06. 2012, výpisom z obchodného registra Českej spořitelny, a. s., Praha zo dňa 30. 10. 2009, výpisom z obchodného registra EOS KSI Česká republika, s. r. o. zo dňa 26. 08. 2009, kurzovým lístkom ECB, platobným rozkazom tunajšieho súdu zo dňa 31. 07. 2012 č. k. 9Ro/207/2012-63, správou z Obecného úradu Zombor zo dňa 10. 09. 2012, uznesením tunajšieho súdu zo dňa 14. 09. 2012 č. k. 9Ro/207/2012-75, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka zo dňa 18. 09. 2012, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 10. 10. 2012, podaním vedľajšieho účastníka zo dňa 15. 10. 2012 a k nemu pripojeným listinným dokladom, a to Stanovami Zdruzenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, podaním Ministerstva vnútra SR, sekcie verejnej správy, odboru všeobecnej vnútornej správy, Bratislava zo dňa 21. decembra 2011, správou z Mesta Veľký Krtíš zo dňa 15. 10. 2012, uznesením tunajšieho súdu zo dňa 03. 10. 2012 č. k. 2C/215/2012-115, podaním právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 15. 10. 2012, uznesením tunajšieho súdu zo dňa 26. 10. 2012 č. k. 2C/215/2012-120, uznesením tunajšieho súdu zo dňa 28. 11. 2012 č. k. 2C/215/2012-125, vyjadrením právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 23. 11. 2012, vyjadrením právneho zástupcu vedľajšieho účastníka zo dňa 04. 03. 2013 a k nemu pripojeným uznesením NS SR Bratislava zo dňa 25. 01. 2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009, ako aj uznesením NS SR Bratislava zo dňa 16. 01. 2013 sp. zn. 6 M Cdo 9/2012.

Z vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa Českou spořitelnou, a. s., Praha a odporcom bola dňa 11. 12. 2007 uzavretá Smlouva o úvère č. 3574561863 v zmysle § 269 ods. 2 Obchodního zákoníku, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov až do výšky 200.000,- Kč s dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 12,04 %

p. a. Odporca sa zaviazal splácať úver pravidelnými splátkami vo výške 3.566,- CZK vždy k 20. dňu každého kalendárneho mesiaca. Zmluvné strany sa dohodli, že v zmysle bodu 13 predmetnej zmluvy v prípade omeškania odporcu so splatením jednej splátky po dobu dlhšiu než 3 mesiace alebo so zaplatením viac než dvoch splátok v dohodnutej dobe, má banka právo požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom. Na základe Smlouvy o postoupení pohľadávok zo dňa 25. 08. 2009 Česká spořitelňa, a. s., Praha pohľadávku voči odporcovi postúpila EOS KSI Česká republika, s. r. o. so sídlom Novodvorská 994, Praha 4. Listom zo dňa 14. 05. 2008 bol odporca vyzvaný Českou spořitelnou, a. s., Praha na zaplatenie pohľadávky vo výške 14.672,- Kč najneskôr do 19. 06. 2008 s tým, že ak pohľadávku nezaplatí vo vyššie stanovenej lehote, stane sa celý zostatok úveru s príslušenstvom splatným dňom nasledujúcim po márnom uplynutí zhora uvedeného termínu. Listom zo dňa 03. 01. 2012 Česká spořitelna, a. s., Praha odporcovi oznámila postúpenie pohľadávky.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodního zákoníka, smlouvou o úvěru se zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

Podľa ustanovenia § 269 ods. 2 Obchodního zákoníka, účastníci mohou uzavřít i takovou smlouvu, která není upravena jako typ smlouvy. Jestliže však účastníci dostatečně neurčí předmět svých závazků, smlouva uzavřena není.

Podľa ustanovenia § 262 ods. 4 Obchodního zákoníka, ve vztazích podle § 261 nebolo podřízených obchodnímu zákoníku dohodou podle odstavce 1 se použijí, nevyplyvá-li z tohoto zákona nebo ze zvláštních právních předpisů něco jiného, ustanovení této části na obě strany; ustanovení občanského zákoníku nebo zvláštních právních předpisů o spotřebitelských smlouvách, adhezních smlouvách, zneužívajících klauzulích a jiná ustanovení směřující k ochraně spotřebitele je však třeba použít vždy, je-li to ve prospěch smluvní strany, která není podnikatelem. Smluvní strana, která není podnikatelem, nese odpovědnost za porušení povinností z těchto vztahů podle občanského zákoníku a na její společné závazky se použijí ustanovení občanského zákoníku.

Podľa ustanovenia § 52 Občanského zákoníka, spotřebitelskými smlouvami jsou smlouvy kupní, smlouvy o dílo, případně jiné smlouvy, pokud smluvními stranami jsou na jedné straně spotřebitel a na druhé straně dodavatel. Dodavatelem je osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy jedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti. Spotřebitelem je fyzická osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.

Podľa ustanovenia § 101 Občanského zákoníka, pokud není v dalších ustanoveních uvedeno jinak, je promlčecí doba tříletá a běží ode dne, kdy právo mohlo být vykonáno poprvé.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Súd pri rozhodovaní vychádzal z právneho poriadku Českej republiky, a to s prihliadnutím na článok 29 Všeobecných obchodních podmínek Českej spořitelny, a. s., (č. l. 39). Je nesporné, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o úvere s tým, že účastníci sa dohodli, že ich vzájomné vzťahy sa budú riadiť najmä § 497 a nasledujúcich Obchodního zákoníka. Z vyššie citovaného ustanovenia § 262 ods. 4 Obchodního zákoníka ale vyplýva, že ustanovenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa je potrebné použiť vždy, ak je to v prospech zmluvnej strany, ktorá nie je podnikateľom. V predmetnej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy jednala v rámci svojej podnikateľskej činnosti a odporca zmluvu uzavrel ako fyzická osoba, nejednal v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ani v rámci samotného výkonu svojho povolania. Z ustanovenia § 262 ods. 4 Obchodního zákoníka vyplýva, že zmluvná strana, ktorá nie je podnikateľom, nesie zodpovednosť za porušenie povinností z týchto vzťahov podľa Občianskeho zákoníka a na ich spoločné závazky sa použijú ustanovenia Občianskeho zákoníka. Preto potom súd na daný vzťah aplikoval ustanovenia Občanského zákoníka. Je nesporné, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o úvere, pričom odporca s prihliadnutím na to, že nedodržiaval dohodnuté splátky, bol listom právneho predchodcu navrhovateľa zo dňa 14. 05. 2008 vyzvaný, aby dlžnú pohľadávku vo výške 14.672,- Kč uhradil najneskôr do 19. 06. 2008 s tým, že ak v tejto lehote pohľadávku nezaplatí, stane sa celý zostatok úveru s príslušenstvom splatným dňom nasledujúcim po márne uplynutí uvedeného termínu. Odporca dlžnú sumu nezaplatil, teda úver sa stal splatným od 20. 06. 2008. Návrh na súde bol podaný dňa 19. 06. 2012, poštu

doplnený a doručený súdu dňa 21. 06. 2012. Vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania s tým, že na danú vec je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní. Navrhovateľ namietal tú skutočnosť, že vedľajší účastník nemôže vzniesť námietku premlčania. Súd sa však s jeho právnym názorom nestotožnil, pretože zo znenia ustanovenia § 93 ods. 3, 4 O. s. p. vyplýva, že vedľajší účastník môže vstúpiť do konania aj z vlastného podnetu, ako tomu bolo aj v tejto veci, pričom v konaní má rovnaké práva a povinnosti ako účastník s výnimkou dispozície s návrhom. Preto mal potom súd za to, že vedľajší účastník má oprávnenie vzniesť námietku premlčania. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania, súd ju posudzoval podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka. Z ustanovenia § 262 ods. 4 Obchodného zákonníka vyplýva, že ustanovenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa je treba použiť vždy, ak je to v prospech zmluvnej strany, ktorá nie je podnikateľom a taktiež aj jej zodpovednosť za porušenie povinnosti týchto vzťahov sa posudzuje podľa Občianskeho zákonníka. S prihliadnutím na to, že súd premlčanie posudzoval podľa Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že návrh na začatie konania bol podaný po trojročnej premlčacej dobe, preto potom vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany vedľajšieho účastníka súd návrh zamietol.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., a to na základe zásady úspechu. Odporcovi v konaní žiadne trovy nevznikli, preto potom súd vyslovil, že odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 100 % potrebných na účelné bránenie jeho práv, pretože tento vzniesol námietku premlčania a na základe tejto došlo k zamietnutiu návrhu na začatie konania, teda v tomto zmysle sa jednalo o účelne vynaložené trovy na bránenie práv odporcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice, a to písomne v 4 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).